

D'amagat del senyor Bisbe, i forasters arribats de nou, hem cremat els espígols a cada cap de carrer i pels racons de la placeta. Tothom ha tancat portes i finestrons amb forrellats medievals; però «sentíem» que ens sotjaven, i hem pintat ulls hostils a les parets i al portal major de la muralla. Hem trucat, inútilment, a l'espardenyer; hem cridat, sense esma, pels canarons de l'hort de les Monges. Es feia fosc i pensàvem d'anar-nos-en riu amunt amb els sarrions carregats de camusses, quan, del costat de la Vall, han arribat, en comunitat, els adeptes, amb una esfera amb els colors del crepuscle a les mans, camí dels Estudis, i seguits dels fàmuls portadors dels gibrells on dormen les oliasses. Ho hem vist tot més clar. S'han obert les cases, i grans i fadrins han sortit cap a la Plaça de la Font. Han hissat un bou mort de fresc dalt el pal que en centra el perímetre, i han ballat amb les testes guarnides amb crineres vegetals. A mitja part, les noies, tot intentant d'encotillar llur natura frondosa, ens han imprecat braços en creu. Flairoses d'espluga humida, han omplert els cossis de caça morta i cendres calentes i, amb mots incitatius, ens han maleït. Ens hem escapat per l'ull central del Pont amb capitells falsos sota braç.

J. V. Foix

Del «Diari 1918»